

Gânduri referitoare la propunerea de cântări

Gânduri referitoare la propunerea de cântări

Cineva își poate închipui că într-o anumită acțiune este călăuzit prin Duhul Sfânt, când de fapt urmează doar un îndemn al inimii sale. Este bine să ne amintim de acest lucru, pentru ca în tot ce facem în strângerile laolaltă ale poporului lui Dumnezeu să fim într-adevăr încercați în fața Domnului. Unii cred că este un lucru foarte simplu a propune o cântare. Ca urmare se întâlnesc mereu astfel de frați care nu au putere duhovnicească să rostescă o rugăciune sau să spună un cuvânt de îmbărbătare, dar care au mereu pregătită cartea de cântări, de parcă oricine ar putea propune o cântare. Eu consider însă un lucru foarte serios propunerea unei cântări. Este nevoie de supunere deplină sub călăuzirea Duhului Sfânt, pentru a putea deosebi care este momentul potrivit pentru o cântare și care este cântarea potrivită pentru momentul respectiv. Am experimentat de multe ori cum întregul curs al unei strângeri laolaltă a fost întrerupt complet prin propunerea unui cântări și deseori am simțit cartea de cântări ca ceva deranjant.

C. H. Mackintosh

Starea personală și experiența unui frate nu sunt conducători siguri pentru a acționa în strângerea laolaltă a credincioșilor. O cântare poate să fi fost foarte prețioasă pentru inima mea sau pentru o altă ocazie. Dar de aici nu trebuie să trag concluzia că sarcina mea este să propun această cântare în următoarea strângere laolaltă. Poate nu se potrivește deloc cu starea momentană a Adunării. Poate Duhul vrea chiar să nu fie cântată nici o cântare. „Suferă cineva dintre voi? Să se roage! Este cineva bucuros? Să cânte psalmi!” (Iacov 5.13). O cântare trebuie să exprime ceea ce simt cei adunați. Cine în afară de Duhul Sfânt, care cunoaște starea Adunării, poate călăuzi un frate să propună cântarea care exprimă acea stare?

W. Trotter

clickbible.org